

θέλει εἶσθαι καί ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου καί δικαίου καί ἐπομένως ἤθελε φέρει αἴσια ἀποτελέσματα.

Μία ἐτέρα πρᾶξις εἶναι ἐπίσης ἀξιοπαρατήρητος, ὅταν ὁ καιρός ἀπερᾶ βροχερός καί βρέχεται μέρος τοῦ Προϊόντος, οἱ ἔμποροι τότε, συννενημένοι μετὰ τῶν Πολιτῶν μικροπόρων, λαμβάνουσι ἐκ τούτου ἀφορμὴν καί ζητοῦσιν ἐκτιμήσεις ὡς καί διὰ τὰς πλέον ὠρεοτέρας Σταφίδας, οἱ ἐκτιμηταὶ ἵνα μὴ ὑποπέσωσιν εἰς τὴν ὁργὴν αὐτῶν, ἐκτιμῶσιν αὐτάς ὅχι ὀλιγότερον ἀπὸ τα δέκα δίστυλα ἢ καί περισσότερον τὴν κάθε χιλιάδα ὅτι εἶναι κατοτέρας τιμῆς. Οἱ Μεγαλέμποροι καί οἱ Μικρέμποροι εἶναι εἰς τοῦτο συμφωνότατοι, ὁ Μεγαλέμπορος ωφελεῖται ἐκ τῶν δασμῶν, ὁ μικρέμπορος παρρησιάζων τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς ἔχοντας πρὸς αὐτὸν παρακαταθεμένην σταφίδα καί πληρώνει αὐτὴν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκτιμήσεως. Εἶδον ἐγὼ τῶν σαράντα χρόνων, ἰδίως οφθαλμοῖς σταφίδα πολημένη εἰς τὴν τομὴν τῶν 25 διστύλλων ἣτις ἐκτιμήθη μόνον 18, ἐνῶ ἦτον καλίστης ποιότητος πλήν τοῦτο ἔγινε διὰ τὸν μνησθέντα σκοπὸν ...

Διὰ τοὺς τοκογλύφους τούτους, οὐδένα βεβαίως δύνασθαι νὰ θέσεται χαλινόν, διότι ὡς πρὸς τοῦτο τό μέρος ἡ Ἰόνιος Νομοθεσία εἶναι πάντι ἐλλειπής ἐνῶ καί εἰς αὐτὴν τὴν Δημοκρατουμένην Γαλλίαν ὑπάρχει Νόμος ἀυστηρότατος ὅστις εἶναι καί ωφελιμότατος κατὰ τῶν ἀπλήστων τούτων αἰσχροκερδῶν τοκογλῶφων.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦτο τό Συμβούλιον καθ' ὑποβάλλει ὑπὸ τῶν ἐβριθῶν σκέψεων τῆς Ὑμετέρας Εκλαμπρότητος καί του Ευγενοῦς Κεντρικοῦ Συμβουλίου. Πρὸς Ὑμᾶς δέ ἐναποθέτει τας ἐλπίδας του, ὅτι θέλετε θέσει εἰς ἐκτέλεσιν Νόμους, οἵτινες καίτοι εἰσὶν ἐν ἰσχύει εἶναι ὅμως μέχρι τοῦδε, μέ μεγίστην ζημίαν τοῦ Δημοσίου καί τοῦ μερικοῦ, ὅλως παραμελημένοι.

Δραττων τοιαύτην τὴν περίστασιν νὰ σας προσφέρω τό οφειλόμενον σέβας.

Διομολογούμενος»

1004

1839-1908. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Ὀλύμπος (Κάρπαθος).

Ν. Κόνσολας, «Λαογραφικά Ὀλύμπου Καρπάθου», *Λαογραφία* 21 (1963-1964), σ. 239-241, 257-258, 266-268.

1005

1840. Καταστατικό δημογεροντίας. Αδριανούπολη.

Γ. Εὐθυμίου, «Περὶ τῶν σωζόμενων κωδίκων τῆς Ἱ. Μητροπ. Ἀδριανουπόλεως», *Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ, Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ* 20 (1955), σ. 279-282.

1006

1840. Διαθήκη. Ζάκυνθος.

Ν. Κονόμος, «Διαθήκη Μαρίας Μαρτζώκη (1840)», *Επτανησιακὰ Φύλλα* 7/2 (1970), σ. 151-152.